
Jumala ei ole ohittanut sinua

By David Wilkerson

February 27, 2006 Haluan johdattaa sinut erääseen Israelin historian pimeimpään päivään. Sinä tietynä päivänä eräs leski seiso kolmen arkun edessä valittavat joukot ympärillään. Siinä surevassa joukossa oli satoja muita itkeviä leskiä ja joukko haavoittuneita sotilaita, joista osan haavat vielä vuotivat.

Tämän tilanteen keskellä oli tämä nimeltä mainitsematon leski, joka vain vaivoin pystyi seisomaan kolmen arkun edessä. Raskaana ja kivuissa hän oli romahduspisteessä ja kahden palvelijattaren oli tuettava häntä. Tämä nainen oli henkisesti ja hengellisesti kuollut, hänellä ei ollut jäljellä elämää, hän oli täysin surun ja kivun valtaama.

Yhdessä arkussa makasi hänen 88-vuotias appensa Eeli, Israelin ylipappi. Toisessa arkussa makasi hänen miehensä veli Hofni, myös pappi. Mutta se arkku, jonka yllä tämä nainen roikkui oli se kolmas arkku. Siinä oli hänen miehensä Piinehaan ruumis.

Tällä kohtaa Israelin historiassa oli suuri onnettomuus kohdannut kansakuntaa. Muutamaa päivää aikaisemmin israelilaisten armeija oli lähtenyt taistelemaan filistealaisia vastaan, mutta vihollinen oli ollut ylivoimainen. Noin 30 000 miestä oli kaatunut taistelussa, mukaanlukien Eelin kaksi poikaa, Hofni ja Piinehas. Kun ylipappi kuuli vihollisen kaapanneen Liiton arkin, ja että hänen kaksi poikaansa olivat nyt kuolleita, kaatui hän taaksepäin istuimeltaan ja kuoli taittaen niskansa.

Sana kertoo että tällä Piinehaan nimeltä mainitsematomalla vaimolla oli rakkautta Jumalan asioihin. Hän kunnioitti Herran läsnäoloa ja arkin menetys filistealaisille suretti häntä (katso 1 Sam. 4:19). Varmasti hän suri myös sitä miten Jumalan huone oli sortunut apatiaan ja ahneuteen hänen appensa aikana.

Kun Eeli oli ylipappina, Jumalan paimenet säännöllisesti katsoivat läpi sormien kaikenlaista syntiä. Eelin oma poika Hofni oli paha pappi, joka harjoitti haureutta Jumalan huoneen muurien sisäpuolella. Piinehas oli myös langennut haureellinen pappi, jonka himot jatkuvasti toivat häpeää temppelille. Vuosia hänen surevan vaimonsa korvissa oli soinut profeetallinen varoitus, jonka nimeltä mainitsematon profeetta oli tuonut Eelin huoneelle:

"- - mutta kaikki sinun suvussasi kasvaneet kuolevat miehiksi tultuaan. Ja merkinä tästä on sinulla oleva se, mitä kahdelle pojalles, Hofnille ja Piinehaalle, tapahtuu: he kuolevat molemmat samana päivänä" (1 Sam. 2:33-34).

Kuvittele sitä uskomatonta tuskaa, jota tämä leski nyt kantoi haudalla. Hänen miehensä oli vietelty naisia temppelissä, luultavasti sellaisia naisia, joille hän oli saarnannut. Heidän palvelutehtävänsä oli ollut läpeensä himoon pohjautuva, täynnä ahneutta ja apaattisuutta Jumalan asioita kohtaan. Jumalan todelliset profeetat olivat varoittaneet vuosia tämän pappeuden korruptoituneisuuden aiheuttamista tulevista tuomioista. Ja pappien tekopyhyys oli saanut kansan pettymään. Nyt onnettomuuksia nousi esiin kaikkialla. Kaikkein pahinta oli että Israelin viholliset olivat takavarikoineet arkin, joka edusti Jumalan läsnäoloa.

Tämän naisrukan mielestä Herran viholliset olivat voittaneet. Kaikkialla hänen ympärillään kirkko oli raunioina ja kansakunnalta oli riistetty toivo. Kirjaimellisesti kenellekään ei ollut jäljellä mitään muuta odotettavaa kuin tuomio. Sen lisäksi tämä nainen kantoi omaa henkilökohtaista kipua miehensä haureellisista petoksista.

Nyt, juuri haudattuaan rakkaimpansa, hän yhtäkkiä sortuu hautapaikalla ja alkaa synnyttää: "Kun hän kuuli sanoman Jumalan arkin ryöstöstä ja appensa ja miehensä kuolemasta, vaipui hän maahan ja synnytti, sillä poltot yllättivät hänet. Ja ... sanoivat vaimot, jotka seisoivat hänen luonaan: 'Älä pelkää, sillä sinä olet synnyttänyt pojan'" (4:19-20).

Hautapaikalla oli monia muitakin vaimoja, jotka olivat menettäneet miehensä taistelussa filistealaisia vastaan. He yrittivät rohkaista Piinehaan leskeä sanoen hänelle, "Piristy. Sinulla on nyt toivoa, uusi alku tämän poika-vauvan kanssa. Jumala ei ole lopulta ohittanut sinua." He näkivät, että kaiken kuoleman ja kaaoksen keskellä oli tulossa uutta toivoa.

Mutta Piinehaan leski oli jo vakuuttanut itsensä, "Herra on hylännyt minut. Katsokaa kaikkea onnettomuutta, uskosta luopumista ja rauniota. Minun rukouksiani ei ole kuultu. Ei ole toivoa jäljellä." Hän oli täysin lohduttamattomissa. Jopa sen jälkeen kun hän synnytti, hän kieltäytyi katsomasta vauvaa, työntäen sen sivuun. Juuri ennen kuolemaansa hän "nimitti pojan likabodiksi - -. Hän sanoi: 'Kunnia on mennyt Israelilta', koska Jumalan arkki oli ryöstetty" (katso 4:21-22).

Hän yksinkertaisesti luovutti taistelun, ja kuoli siihen. Uskon että tämän kärsivän naisen kuoleman todellinen syy oli perimmäinen toivottomuus. Tähän päivään saakka sana likabod merkitsee Jumalan läsnäolon menetystä ja toivon puuttumista hänen kansaltaan.

Epätoivonsa ja tuskansa keskellä tämä nimeltä mainitsemaan leski puhuu Jumalan kansalle tänä päivänä. Jokainen kristitty kohtaa samat kolme tuskan virtaa, joita Piinehaan leski kärsi: tuskan kansakunnan tilan vuoksi, tuskan kirkon tilan vuoksi, ja henkilökohtaisen kärsimyksen ja menetyksen tuskan.

Kuten hänkin me elämme moraalisen ja hengellisen taantumisen aikaa. Näemme lähes päivittäin helvetillisiä hyökkäyksiä Kristuksen nimeä kohtaan. Vihollinen on hitaasti nakertamassa pois moraalisia arvojamme, jotka ovat palvelleet ei vain omamme vaan myös monien muiden kansakuntien perustuksena.

Olemme nähneet miten rukous on kielletty Amerikan kouluissa. Kymmentä käskyä poistetaan liittovaltion ja osavaltioiden oikeusistuimista. Jotkut osavaltiot ovat laatimassa lakeja, jotka kieltävät virkamiespappeja vetoamasta Kristuksen nimeen. Samaan aikaan kansakuntamme oikeusistuimet heristävät nyrkkiä Jumalan auktoriteetille ja hänen nimensä mainitsemisellekin.

Homoseksuaalit ja heidän vaikutusvaltaiset ystävänsä näyttävät pysäyttämättömiltä heidän pakkomielleessään sallia homoliitot. Tuoreelle homo-cowboy-elokuvalle puuhataan Oskar-palkintoja. Jotkut kutsuvat sitä parhaaksi koskaan tehdyksi elokuvaksi. Sitä mainostetaan elokuvana, joka tulee ikuisesti muuttamaan yhteiskuntamme. Voit olla varma, että se on vain ensimmäinen monista sen kaltaisista elokuvista.

Seurakuntamme saa suuria määriä kirjeitä ja sähköposteja ympäri kansakunnan ja maailman surevilta Kristuksen rakastajilta. He kysyvät, "Mitä on tapahtumassa Amerikalle? Se tunnettiin aikanaan evankeliumin valon kantamisesta maailmalle lähetystyön kautta. Nyt tilanne on täysin erilainen. TV-ohjelmista on tullut täysin saastaisia, ne pilkkaavat kristittyjä, moraalisia standardeja ja Kristusta itseään. Nämä show't mainostavat homoseksuaalisuutta ja repivät maahan perhearvoja."

"Oikeusistuimet pilkkaavat kristillisyyttä joka suunnasta. Ne pitävät uskovia fanaatikkoina tai tyhminä pelkästään uskon vuoksi. Mihin tämä päättyy? Mikään ei näytä voivan pysäyttää moraalista

---

luopumusta. Milloin Herra tulee tekemään lopun tästä kaikesta?"

Pilkkaaminen ei rajoitu vain maallisiin piireihin. Typeriä, epäpyhiä asioita tapahtuu Jumalan huoneessa kautta maan. Muutama viikko sitten kuulin jostain mitä kutsutaan "painiottelu-kirkoiksi", joissa saarnatuoli on korvattu painikehällä. Painijat, jotka tunnustavat Kristusta, hakkaavat tuoleja toistensa päähän, purskottavat valeverta ja todistavat sen jälkeen. Ei! Tätä ei tulisi tapahtua missään kirkossa. Jokainen Jumalan Sanan palvelija tietää että väkivalta oli juuri se syy, miksi Jumala tuhosi maan tulvalla.

Tuhansissa kirkoissa ei nykyään koskaan mainita syntiä, ristiä, uhria, tuomiota tai helvettiä. Jumalalliset vartiomiehet eivät saa puhua eikä sydämiä tutkita. Sen sijaan kaiken painopisteenä on menestys, ja jokainen saarna on suunniteltu saamaan ihmiset tuntemaan olonsa hyväksi. Siitä kaikesta on tuloksena apatia, ahneus, itsekeskeisyys, sydämen kylmyys. Ja se saa kaikkialla aikaan tuskaa jumalallisille uskoville, kun he näkevät miten Jumalan nimi saatetaan häpeään.

Ajattele samanlaista asetelmaa Israelissa. Kun Piinehaan leski näki Siiloan syntien kasautuvan taivaaseen saakka, hän tiesi ettei Jumalan läsnäolo voisi pysyä sellaisen kansan keskellä. Hän tiesi, ettei Jumalalla ollut mitään osaa siihen.

Siilossa, Eelin pastoroimassa kirkossa, Jumala näytti meille miten hän tuomitsee itsekeskeisen, ihmisiin keskittyvän kirkon. "Hän hylkäsi asumuksensa Siilossa, majan [kirkon], jonka hän oli pystyttänyt ihmisten keskelle" (Psalmi 78:60). Jumala kokonaan hylkäsi ahneuden kirkon, poistaen kirkkautensa lihan luopuneesta huoneesta. Ja hän tuomitsi sen, kirjoittaen "likabod" tuon kirkon oven yläpuolelle.

Kun katsomme vuosia eteenpäin Jeremian päiviin, näemme miten profeetta puhuu samanlaiselle ahneelle itsekeskeisyyden kirkolle. Jeremia julisti, että jokainen etsi omaa etuaan, ja että Jumalan paimenet saarnasivat vain rauhaa, onnea ja menestystä. Nämä pastorit tekivät ihmisistä "kauppatavaraa", vaurastuen leskien ja yhteiskunnan puolustuskyvyttömimpien kustannuksella.

Herra ilmaisi tilanteen Jeremialle selvin sanoin: "Tämä ei ole minun kirkkoni. Se on kauhistus." Sitten hän kehotti profeettaa varoittamaan pappeja: "Parkukaa, te paimenet, ja huutakaa, vieriskelkää tuhassa ... Mennyt on paimenilta pakopaikka ja pelastus lauman valtiailta ... Sillä Herra hävittää heidän laumansa" (Jeremia 25:34-36).

Lopulta Jumala sanoi: "minä teen tälle temppelille niinkuin Siilolle" (26:6). Lyhyesti sanottuna hän sanoi, "Tämä on se tapa jolla minä tuomitsen jokaisen lihallisen, ahneen kirkon kaikkina aikoina." Ja hän neuvoi Jeremiaa: "puhu ... kaikki ne sanat, jotka minä olen käskenyt sinun sanoa heille; älä jätä pois sanaakaan ... Ja papit ja profeetat ja koko kansa kuulivat Jeremian puhuvan nämä sanat Herran temppelissä" (26:2,7).

Miten kansa reagoi Jeremian sanomaan? "papit ja profeetat ja koko kansa ottivat hänet kiinni sanoen: 'Sinun on kuolemalla kuoltava! Miksi olet ennustanut Herran nimessä sanoen: Tälle temppelille on käyvä niinkuin Siilolle, ja tämä kaupunki on tuleva raunioiksi, asujattomaksi?'" (26:8-9).

Ajattele kaikkea sitä menestyksen saarnamista, mitä on kirkossa nykyään. Vierailin hiljattain erään henkilön luona, ja hänellä oli TV päällä kristillisellä kanavalla. Jokainen ohjelma keskittyi menestykseen. Hyvin vähän viitattiin Raamattuun, ja silloinkin se liittyi itsensä rakentamista käsittelevään sanomaan. Minut valtasi suru.

Tämä omaa itseä palveleva, rikastumista ajava evankeliumi ja sitä tukeva kilpailullinen kirkkojärjestelmä, ne ovat nyt likabodin kirouksen alaisia. Se kaikki on kirottua ja kuollutta, ja pian me näemme Jumalan tekevän sen mitä hän sanoi tekevänsä Israelille: "minä teen tälle temppelille niinkuin Siilolle." Hän tulee kaatamaan rahapuun, ja suuri kato tulee seuraamaan. Kaikki palkkapaimenet joutuvat konkurssiin, ja yhdessä yössä heidän massiivisista kirkko-ohjelmistaan tulee mennyttä.

Hyvä uutinen on siinä että Jumalalla on tuomioidensakin keskellä todellinen seurakunta, joka on täynnä hänen kirkkauttaan — Samueleiden joukko. Tätä Piinehaan leski ei huomannut: Jumala oli tuomassa uutta Eelin ahneuden kirkon raunioista. Hän teki yliluonnollista työtä tuodakseen kirkkautensa takaisin. Ja kaikki tämä tapahtui aivan tämän naisen edessä, hänen omassa kodissaan.

Katsos, Siilon keskellä, tuomioiden iskiessä Israelissa, Herra oli kasvattamassa Samueleita. Nämä olivat ihmisiä, jotka oli vieroitettu maailmasta. He tunsivat Herran äänen ja olivat hänelle kokonaan omistautuneita.

Samoin Herralla on myös tässä sukupolvessa Samueleita. Hän kasvattaa heitä ja kutsuu heitä itselleen ahneen kirkon raunioista. Eikä hän milloinkaan hylkää heitä. Tapaan tämän huomaamattoman Samueleiden joukon jäseniä ympäri maailmaa. He kuulevat kirkkaasti Herralta, eivätkä he pelkää tuoda varoituksen sanaa seurakunnalleen.

Lisäksi, Jumalalla on suuria joukkoja kätettyjä, tuntemattomia profeettoja, ja heitä koulutetaan vaikeuksien koulussa. He ovat osa Samueleiden joukkoa ja he tietävät mitä on tulossa, osittain koska Herra on kertonut heille. Tulevista tuomioista huolimatta nämä jumalalliset yksilöt ovat täynnä toivoa ja iloa, koska he näkevät uuden päivän tulevan.

Todellisuudessa Piinehaan leskellä ei ollut mitään syytä murehtia Liiton arkkiä. Tämä siksi että armonistuin kruunasi sen. Salli minun selittää.

Muinaisessa Israelissa arkki edusti Herran armoa, voimakasta totuutta, joka ruumillistui Kristuksessa. Meidän tulee ottaa vastaan hänen armonsa, luottaa hänen armonsa pelastavaan vereen, ja tulla ikuisesti pelastetuiksi. Joten, saatat pilkata lakia ja pyhyttä, saatat repiä alas kaiken, joka puhuu Jumalasta. Mutta kun pilkkaat Jumalan armoa, tuomio tulee nopeasti. Jos poljet hänen armon vertaan, kohtaat hänen kauhean vihansa.

Juuri tämä tapahtui Filistealaisille kun he varastivat arkin. Tappava hävitys kohtasi heitä kunnes he joutuivat myöntämään: "Tämä ei ole vain sattumaa. Jumalan käsi on selvästi meitä vastaan." Ajattele sitä mitä tapahtui kun arkki vietiin Daagonin pakanatemppeleihin pilkkaamaan ja haastamaan Israelin Jumala. Keskellä yötä, arkin armonistuimesta tuli tuomion piiska. Seuraavana päivänä epäjumala Daagon löytyi kasvoilleen pudonneena arkin edestä, sen pää ja kädet irti leikattuina.

Rakkaat, tämä on se missä Amerikan pitäisi olla tänään. Meidät olisi pitänyt tuomita kauan sitten. Teille kaikille, jotka pilkkaatte ja haastatte Jumalan armon, teille sanon: Antaa mennä, yrittäkää vain saattaa Kristuksen kirkko sekularismin ja agnostismin vallan alle. Mutta jos pilkkaatte Kristuksen armoa, Jumala tulee kaatamaan kaiken voimanne ja auktoriteettinne maahan. Jeremia sanoo: "Herran armoa on, ettemme ole aivan hävinneet, sillä hänen laupeutensa ei ole loppunut" (Valitusvirret 3:22). Kuitenkin, kun ihmiset pilkkaavat tuota Kristuksen valtavaa armoa, tuomio on varma.

Herran armo yksin viivyyttää tuomiota. Ja parhaillaan Amerikka hyötyy tuosta armosta. Uskomatonta

---

kyllä, maamme kilpailee muun maailman kanssa Jumalan ja Kristuksen poistamisessa yhteiskunnasta. Kuitenkaan Herra ei salli itseänsä pilkata; hänen armonsa pysyy iäti, ja hän rakastaa tätä kansakuntaa. Uskon että tämä on syy sille että hän vieläkin jakaa meille siunauksia. Hänen toiveensa on että hänen hyvytensä johdattaisi meitä parannukseen (katso Room. 2:4).

Samueleiden joukko jumalallisia miehiä ja naisia tietää tämän. He eivät ole epätoivoisia Amerikan tai kauhean Eelin ahneuden kirkon tilasta. He eivät yksinkertaisesti keskity siihen. Toki he surevat kauheaa korruptiota, pilkkaa ja syntiä, ja he tietävät että tuomio on tulossa. Mutta heillä on toivo, tietäen että Jumalalla on täysi hallinta. Katsos, he ovat maistaneet itse Jumalan armoa Kristuksessa, ja he tietävät että hänen armonsa pysyy iankaikkisesti. Ja toisin kuin Piinehaan leski, he eivät koskaan myönnä että vihollinen olisi voittamassa sotaa Kristusta ja hänen todellista kirkkooaan vastaan.

Lopulta on kysymys myös henkilökohtaisesta tuskasta. Haluan puhua nyt niille, jotka ovat kokeneet jotain tämän lesken tuskasta. Puhun sen tyyppisestä tuskasta, joka on vakavaa, jatkuvaa tuskaa, tuskaa joka koskettaa ruumista, sydäntä, henkeä. Vaikeuksia vaikeuksien jälkeen on kertynyt, ilman mitään näkyvässä olevaa loppua. Ja tuska on sanoinkuvaamaton.

Tuskasi saattaa olla rakkaan menettämisen tuskaa ... heikentävän sairauden kipua ... hylkäämisen aiheuttamaa kipua ... särkyneen avioliiton kauheaa tuskaa ... tuskaa synnissä elävistä lapsista ... tuskaa, jota kukaan muu ei voi ymmärtää.

Puhuin hiljattain pastorin kanssa, joka elää sellaisen fyysisen kivun kanssa että se ajaa hänet lattialle tuskissa. Tämä mies on kulkenut lääkäriltä lääkärille, mutta kukaan ei ole kyennyt selittämään tai hoitamaan hänen tilaansa. Hän on joutunut elämään jatkuvassa tuskassa, joka on kirjaimellisesti selittämätöntä.

Sitten on sellaisia kipuja, jotka menevät syvälle hengelliseen maailmaan, vaanivat mieltä. Jotkut mielen kärsimykset ovat niin ylitsevuotavaisia että ne tekevät enemmänkin kuin vain koettelevat uskoasi; ne järkyttävät uskosi perustuksia. Tämän tyyppinen inhimillinen kipu saa sinut huutamaan, "Voi Herra, oletko hylännyt minut? Oletko edes kuullut mitään minun rukouksistani? Oletko sinä edes siellä?"

Joskus uskova voi kokea "messinkitaivaan" kun vakava koettelemus on hämmentänyt häntä. Hänen ei tee mieli rukoilla, ja kun hän tekee sitä, hän tekee sitä ilman intohimoa. Hän on liian taakoitettu tai kamppailunsa kuluttama keskittyäkseen Jumalan Sanaan. Joten kun hän yrittää lukea Raamattua, se ei mene perille.

Silloin Saatana astuu paikalle. Hän lähestyy meitä tuskamme ja kärsimyksemme pahimmalla hetkellä ja istuttaa helvetillisen valheen. Se on se sama valhe, jonka hän ujutti Kristuksen mieleen ristillä: "Jumala on jättänyt sinut. Hän on hylännyt sinut ja kulkenut ohitsesi." Nämä hyökkäykset voivat olla talttumattomia, tuoden valheita, syytöksiä, tuomitsemista, ja lisäksi syyllisyyden taakkaa tuskaan. Hän kuiskaa, "Sinulla ei ole sitä mitä selviytymiseen tarvitaan. Et edes rukoile enää. Miten voit odottaa pelastuvasi?"

Hänen tavoitteensa on että seuraisit Piinehaan lesken esimerkkiä, antautuisit syvälle toivottomuudelle ja luovuttaisit taistelun. Tämä varustettu nainen teki lopullisen virheen päätellessään kauheassa tuskassaan: "Jumala ei ole minun kanssani. En tunne enää hänen läsnäoloaan. Minut on hylätty." Sillä hetkellä hän antoi kokonaan periksi, jättäen uskonsa sivuun.

Tämä tuo minut erääseen suurimmista taakoista, joka minulla on Herran paimenena. Olen valittanut jatkuvasti Herralle, "Oi Jumala, kuinka toisin toivoa ja lohdutusta uskoville, jotka joutuvat kestäämään niin suurta tuskaa ja kärsimystä? Anna minulle sanoma, joka kumoaa kaikki heidän epäilyksensä ja pelkonsa. Anna minulle totuus, joka kuivaa surevien kyynelvet ja antaa toivottomien huulille laulun."

Sanoma, jonka kuulen Pyhäältä Hengeltä Jumalan kansalle, on hyvin yksinkertainen: "Menkää minun Sanaani, ja seisokaa minun lupauksissani. Hylätkää epäilysten tunteenne." Kaikki toivo syntyy Jumalan lupauksista.

Sain hiljattain kirjeen, joka sisältää kauniin ja elävän kuvauksen tästä. Se on äidiltä, joka kirjoittaa: "Tyttäreni on 16-vuotias. Hänellä on fyysinen rappeuma lihaksissa, nivelissä ja nivelsiteissä, ja hänellä on äärimmäisiä kipuja 24 tuntia vuorokaudessa. Poikani teki 1997 itsemurhan saman kivun vuoksi. Hän oli 22-vuotias kun hän yhdeksän vuoden kärsimisen jälkeen otti oman henkensä. Hän ei kestänyt kipua.

"Tyttäreni oli balleriina ja odotti pääsyä Juilliard Schooliin New York Cityssä. Mutta hänen unelmansa sortuivat kun häneen iski sama sairaus, joka vaivasi hänen veljeään. Lääkärit sanoivat, että hänen kipunsa on 1–10 skaalalla 14. Tarvittava määrä kipulääkkeitä tuhoaisi hänen munuaisensa, joten hän ei voi ottaa lääkettä.

"Hän rakastaa Herraa, ja on ilo olla hänen lähellänsä. Hän on ihana runoilija, jonka kirjoituksia on julkaistu yli 15 julkaisussa, ja hänet mainitaan kansainvälisessä 'Runouden kuka kukin on' -listassa."

Kaikesta huolimatta, ruumiin ja sielun tauottoman järkyttämisen keskellä tämä äiti ja hänen tyttärensä ovat pistäneet toivonsa Jumalan Sanaan heille. Ja hän on antanut heille rauhan.

Onko vihollinen yrittänyt sanoa sinulle että Jumala on ohittanut sinut? Onko sinulla ollut houkutus päätellä ettei Herra ole sinun kanssasi? Oletko melkein luopunut uskostasi? Pane uskosi Herran Sanaan sinulle:

- "hän itse on sanonut: 'En minä sinua hylkää enkä sinua jätä' (Hepr. 13:5)
- "Niin Herra on sorretun linna, linna ahdingon aikoina. Ja sinuun turvaavat ne, jotka sinun nimesi tuntevat; sillä sinä et hylkää niitä, jotka sinua etsivät, Herra." (Psalmi 9:10-11).
- "Herra vahvistaa sen miehen askeleet, jonka tie hänelle kelpaa. Jos hän lankeaa, ei hän maahan sorru, sillä Herra tukee hänen kättänsä. Olen ollut nuori ja olen vanhaksi tullut, mutta en ole nähnyt vanhurskasta hyljättyä enkä hänen lastensa kerjäävän leipää ... Sillä Herra rakastaa oikeutta eikä hylkää hurskaitansa; heidät varjellaan iankaikkisesti" (Psalmi 37:23-25, 28).
- "Me olemme kaikki tavoin ahdingossa, mutta emme umpikujassa, neuvottomat, mutta emme toivottomat, vainotut, mutta emme hyljättyt, maahan kukistetut, mutta emme tuhotut" (2 Kor. 4:8-9).